

Gang, man saa denne Merindkomstskat. For saa vidt der deri ligger Ønsket om at se Krigens afsluttet, deler vi ganske sikkert det ærede Medlems Haab, men saa længe Krigens fortsættes, vil det være ganske urimeligt og umuligt ikke at fortsætte med den Beskatning, vi her har været inde paa, og som har vist sig saa heldig for Statens Økonomi. Men jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind paa dette, da der fra alle Sider er udtalt Villie til at fremme Lovforslaget. Ogsaa jeg tilsiger paa mit Partis Vegne vor Tilslutning til dets Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Paalægning af Bidrag til den for Bornholms Købstæder og Landdistrikter fælles Amtsfond samt om Repræsentationen i det fælles Amdsraad.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 337).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Dette Lovforslag, som blev fremsat, efter at man paa Bornholm længe havde forhandlet om de herhen hørende Forhold og var naaet til en Overenskomst mellem alle de Faktorer, som her maatte være med, er derefter enstemmigt vedtaget af det andet Ting, og jeg haaber paa en lignende gunstig Modtagelse i dette høje Ting.

Paa Bornholm eksisterer, som bekendt, et gammelt Fællesskab indenfor Amtskommunen mellem By- og Landkommuner,

et Fællesskab, som ikke findes i den øvrige Del af Landet, men som har sin naturlige Forklaring og sin Berettigelse i Bornholms specielle Forhold. Fordelingen af Udgifterne paa de forskellige Kommuner indenfor dette Fællesskab er hidtil foregaaet efter Regler, ifølge hvilke en vis Brøkdel hvilede paa Landet, en anden paa Byerne. Brøkdelen var oprindeligt fastsatte under Hensyn til Forholdet mellem Indbyggertal i Byerne og paa Landet. Forholdene har imidlertid medført en Forskydning i Indbyggertallet. Købstædernes Befolkning er tiltaget, og deres Brøkdel i Udgifterne bliver derfor sammenligningsvis for ringe. I Lovforslaget, saaledes som det er fremsat i Folketinget, er der gjort Rede for, hvor meget de Beløb, som saaledes sammenligningsvis er betalte for lidet af Byerne, andrager gennemsnitlig i nogle Aar og i sidste Aar. Dette Forhold vakte naturligvis Misnøje blandt Landkommunerne paa Øen, og disse har derfor været særlig interesserede i at fremkalde Forhandlinger om Forholdet. Forhandlingerne har staaet paa i mange Aar, og først for forholdsvis kort Tid siden er det under den nuværende Amtmands gode Forhandlingsledelse lykkedes at naa til en fælles Opfattelse af Forholdet. Den Overenskomst, som er opnaaet, findes aftrykt som Bilag til Lovforslaget, som det blev fremsat i Folketinget. Jeg skal her kun nævne, at Overenskomsten kræver en Lovændring om Forandring af Udgiftsfordelingen mellem Byer og Land. Det foreslaas da nu i Lovforslagets § 1, at det ved kgl. Anordning skal kunne fastsættes, at den for Bornholms Købstæder og Landdistrikter fælles Amtsfonds Udgifter indtil videre fordeles paa Købstæderne og Landkommunerne efter Folketal. Dette betyder en Fastslaen af det Princip, der laa til Grund for det oprindelige Fordelingsforhold, og naar det foreslaas, at Forholdet skal fastslaas ved kongelig Anordning og ikke her i Loven, beror det paa, at den Overenskomst, som danner Grundlaget for Fællesskabets Fortsættelse, har en begrænset Varighed, og man derfor ikke har ment at burde indføre Bestemmelsen paa anden Maade end ved at søge Lovhjemmel for den kongelige Anordning. — Ved Forhandlingernes Slutning er der som Led i Overenskomsten opnaaet Enighed